

ایران باستان

احترام به دیگر مردمان

نویسنده: شمشاد امیری خراسانی
انتشار: ۲۵ دی ۱۳۹۱ ۳۰ دقیقه مطالعه

چکیده مقاله

هرودوت: ایرانیان به کشورهای اطراف خود احترام زیادی‌تری نسبت به دیگران می‌گذارند. به طوری که بعد از ملت خودشان ملت‌های اطراف را بسیار دوست دارند و گرامی می‌دارند. کشورهای که فاصله دورتری با ایران دارد را در درجه دوم و سوم گرامی می‌دارند. دلیل این کار از نظر من این است که آنان خود را از برترین نژاد میدانند و کشورهایی که در کنارشان است را هم ردیف خود می‌دانند آنان زمانی که کوچه‌ها به یکدیگر می‌رسند یکدیگر را می‌بوسند. اگر هر دو شخص از یک طبقه باشند لب‌های یکدیگر را می‌بوسند. ... اگر یکی پایین‌تر از

هرودوت : ایرانیان به کشورهای اطراف خود احترام زیادتری نسبت به دیگران میگذارند . به طوری که بعد از ملت خودشان ملتهای اطراف را بسیار دوست دارند و گرمی میدارند .

کشورهای که فاصله دورتری با ایران دارد را در درجه دوم و سوم گرمی می دارند . دلیل این کار از نظر من این است که آنان خود را از برترین نژاد میدانند و کشورهایی که در کنارشان است را هم ردیف خود می دانند آنان زمانی که کوچه ها به یکدیگر می رسند یکدیگر را می بوسند . اگر هر دو شخص از یک طبقه باشند لبهای یکدیگر را می بوسند .

...

اگر یکی پایین تر از دیگری باشد صورت یکدیگر را می بوسند و اگر یکی از آنها از طبقات نوکران باشد وی به خاک می افتد در نبشته های پهلوی انوشه روان آذر بادسپندان در ایران باستان آمده است هرچه برای تو نیک نیست تو برای دیگران نیک مپندار (که پس از اسلام این گفته به بزرگان اسلام داده شد) . هرکس با تو با کینه و خشم رود هر آئینه از او دوری گزین . چندان که میتوانی مردمان را از سخن خود مرنجان پس نیک سخن گوی . به پیران و بزرگان تندي مکن و آنان را ریشخند مکن . چرا که تو نیز روزگاری چنین خواهی شد . هیچگاه در مهمانی -

انجمن ها و بزم ها بالای مکان منشین و آترا به بزرگان ده . افلاطون در کتاب قوانینش می گوید : پارسیان اندازه میان بردگی و آزادی را نگاه می داشتند . از اینرو نخست

خود آزاد شدند و سپس سرور بسیاری از ملتهای جهان شدند . در زمان او (کورش بزرگ) فرمانروایان به زیر دستان خود آزادی میدادند و آنان را به رعایت قوانین انسان دوستانه و برابری ها راهنمایی میکردند . مردمان رابطه خوبی با پادشاهان خود داشتند از این رو در موقع خطر به یاری آنان میشتافتند و در جنگها شرکت میکردند . از این رو شاهنشاه در راس سپاه آنان را همراهی میکرد و به آنان اندرز میداد . آزادی و مهرورزی و رعایت حقوق مختلف اجتماعی به درستی انجام میگرفت . در کتاب دینی ایران باستان ویسپرد بند 1 کرده 15 آمده است : همواره در انجام کار نیک و دستگیری از بینوایان و بیچارگان استوار و ثابت قدم باش . فردوسی بزرگ از مهاجرت مردم دیگر کشورها به ایران در زمان شاهنشاهی نوشیروان دادگر و اسکان آنان و کسب زندگی چنین میگوید :

جهانی به ایران نهادند روی

برآسوده از درد و از گفتگوی

به ایران زبان ها بیا موختند

روان ها به دانش بر افروختند

ز بازار گان هر مرز و بوم

ز ترك و ز چین و ز هند و ز روم

هر آنکس که از دانش آگاه بود

ز گویندگان بر در شاه بود

رد و بخرد و مو بد و ارجمند

بد اندیش ، ترسان ز بیم گزند

ارجاع به این مقاله

شمشاد امیری خراسانی، «احترام به دیگر مردمان»، پارسیان دژ، ۱۳۹۱.

خواندن مقاله و پیوستهای آن در وبسایت پارسیان دژ

نشانی ثابت این نسخه:

<http://parsiandej.ir/articles/1221/pdf/احترام-به-دیگر-مردمان.pdf>

آخرین ویرایش مقاله: ۱۲ مرداد ۱۴۰۵